

Vedd el, Úr Isten, rólunk haragodat

Georgius Thymus éneke után, 1566

Crüger J., 1652

1. Vedd el, Úr Is - ten, ró-lunk ha - ra - go - dat,
És a te ke - mény, vé-res os - to - ro - dat;
Nagy bűneinkért mireánk ne ontsad Bosz- szuálláso-dat.

2. Ha bűnünk szerint kezdünk mi fizetni, Ítéletedet nem állhatja senki,
Mint e világnak első veszedelmi Nékünk megjelenti.

3. Mire mireánk gerjedez haragod, Ó, mi szent Atyánk, rajtunk nagy
csapásod? Kik nem különbek vagyunk, mint árnyékok, Rothadandó
porok.

4. Megfertőztettünk atyáink vétkével És gyarló lelkünk-testünk sok
sebével; Mi romlásunkat, nagy veszedelmünket Nézd kegyelmes
szemmel.

5. Adjad minékünk a te Szentlelkedet: Ismerhessük meg mi
Közbenjárónkat, Mert megismertük mi gonoszságinkat: Vedd el
haragodat.

6. Ne hagyj elveszni ilyen nagy munkáját, Ne hagyj hiába az ő szent
halálát, A mi Urunknak keserves nagy kínját, Az ő áldozatját.

7. Végye el rólunk a mi bűneinket, És mosogassa vérével vétkünket Ó, ki
Atyjával és a Szentlélekkel Bizony örök Isten.